

us , qui illud subierit , statim resolvendum , eidemque æqua satisfactio pro ignominia ac damno illato adjudicanda est , id quod etiam tum locum habeto , si cognitum fuerit , actionem illius , qui arrestum petiit , fundamento destitui.

CAPUT XXIX.

De Inhibitione rerum mobilium.

§. 307.

Eodem modo creditori facultas esto , bona mobilia ad debitorem suum spectantia , atque a tertio detenta Inhibitione judicialia afficiendi : tum vero solum , quum Creditor ob defectum aliarum facultatum , quibus Debitor ipsi solutionem præstare queat in periculo erit ; Cujus remonstratio velut necessarium requisitum in toto hoc capite præsupponitur.

§. 308.

Si is, qui Inhibitionem rerum mobilium postulat, ejusmodi Documenta offerat, quæ si ab adversario recognita essent, actionem contra eundem plene probarent, Inhibitio seu præclusio Mobilium sine mora concedenda est.

§. 309.

Si vero sufficientem probationem non attulerit, inhibitio tum duntaxat decernenda erit, si ab eodem sufficiens cautio in casu satisfactionis reo convento pro ignominia ac damno forte competentis præstita fuerit.

§. 310.

Inhibitio penes Judicem imploranda est, cui Debitor conventus subjectus erit, vel coram quo conveniendus esset, si in loco degeret, ubi Bona existent.

§. 311.

Inhibitione decreta præcipiendum est ei, penes quem Mobilia eadem obstricta sunt, ne quidquam de iis auferri sinat, secus enim propriis

priis Bonis impetranti teneretur;isque, etiam si alii jurisdictioni subjectus esset, Mandato, quamprimum sibi rite intimatum fuerit, parere debet, quin ulterius Mandatum ab ordinario suo Judice expectet.

§. 312.

Si res Inhibitione affectæ corruptioni obnoxia sint, vel absque magno impendio, quod Dominus rei ferre non possit, vel recuset, servari nequeant, ad unius vel alterius Partis petitionem æstimentur, indeque vel modo inter Partes convento, vel sub hasta divendantur: pretium numeratum vero pro custodia in Judicio deponatur.

§. 313.

Quandocunque reus conventus Aëtori, qui inhibitionem postulaverit, de sua Actione sufficienter caverit, inhibitiõ ad ipsius petitionem resolvenda est; sin vero quæstio enata fuerit, an cautio oblata idonea sit, nec ne? Controversia hæc, quam celerrime, ac pro re nata dicto eum in finem die decidenda est.

§. 314.

§. 314.

Quoties Actor una cum Supplicatione pro Inhibitione impetranda formalem libellum porrexerit, Controversia sine mora, atque si fieri possit, intra triduum definienda est: si vero formalis Libellus simul productus non fuerit, Actor eundem intra 14. dies etiam non urgente Adversario, porrigere debet.

§. 315.

Si Libellus debito tempore porrectus non fuerit, Inhibitio postulante adversario statim relaxanda, eidemque æqua satisfactio pro ignominia ac damno, quod passus fuerit, adjudicanda est, id quod tum quoque locum habeto, quoties cognitum fuerit, Actionem illius, qui Inhibitionem impetraverit, fundamento carere.
